

La meva opinió sobre «Desmuntant Leonardo»

Autor: Lluís M. Mandado i Rossell

Data de publicació: 20-09-2014

En Lluís Maria Mandado fa una defensa del documental d'en Dani de la Orden sobre les investigacions d'en Bilbeny

Aquest és el títol de l'esperada producció basada en els estudis rigorosos i valents d'en Jordi Bilbeny sobre En Lleonard de Vinci que es va estrenar oficialment el propassat divendres dia onze de juliol als cinemes Girona de Barcelona.

Tal com va dir el seu director Dani de la Orden el dia de la preestrena davant una sala a punt d'esclatar de tan concorreguda, actualment és difícil de veure una sala de projeccions plena, i més, per un documental. I és que tant la preestrena com l'estrena van ser dos actes brillants.

Volem remarcar, a més, que aquestes vetllades van tenir com a al·licient la presència de personalitats i d'intel·lectuals de relleu i de recercadors tocats pel descobriment de la vera història de Catalunya.

El documental té una factura excel·lent. No és fosc, ni avorrit. Ans al contrari. Sembla com si aquesta producció s'hagués contagiada de l'optimisme i la vitalitat que s'estén per Catalunya. L'obra és amena, interessant, lluminosa, plaent, de confecció impecable i elegant. De visió totalment recomanable.

Hem de destacar també la tria que s'ha fet dels experts que donen la seva visió del personatge perquè és molt completa, la qual cosa fa que seguir el fil d'arguments sigui interessantíssim, podríem dir hipnòtic.

En definitiva, creiem que és una obra imprescindible i considerem el film com l'esdeveniment de la temporada. Esperem que ben aviat, potser la propera temporada, en puguem veure la continuació, perquè quedareu amb ganes de més. Ara que l'han deconstruït haurem d'esperar a veure com el reconstrueixen, preveient que el gran Lleonard podria ser d'origen català.

Els cinemes Girona de Barcelona van tenir la gentilesa d'invitar la nodrida i selecta assistència a un cava català en finalitzar el documental, acte que podem qualificar com un dels més lluïts i més interessants que s'han esdevingut últimament a Barcelona.

També hem d'afegir que, com sol ser habitual, els membres de l'INH van cloure la nit de la preestrena amb un sopar de germanor per celebrar la bona assistència i l'acollida del públic.

Per acabar, insistim en la importància del documental que se suma a un gruix notable de produccions anteriors. Aquesta darrera, que ens condueix cap a un Leonard d'origen català, no és sinó la conseqüència de la puixança dels estudis de Nova Història i d'un nodrit planter de recercadors, que desvetllen cada vegada més la fins ara adormida societat catalana.

Lluís M. Mandado i Rossell

Juliol de 2104